

καὶ μέχρι τῆς Κυριακῆς, διακοπτόμενος μόνον κατὰ τὴν ὥραν τῆς λειτουργίας, μεθ' ἣν τελείται, πάντοτε ἐν τῷ ναῷ, ἢ στεφάνωσις. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας αἱ οἰκίαι τοῦ τε γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης εἶναι προσिताὶ πᾶσι διασκεδάζουσι δὲ οἱ προσκεκλημένοι τρώγοντες, πίνοντες, ἄδοντες μόνον τουρκικὰ ἄσματα καὶ χορεύοντες τοὺς ἐγχωρίους χορούς, τοὺς καὶ ἀλλαγῶν συνήθεις, τὸν συρτὸν κτλ., πλὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν οὖς ἀγνοοῦσιν. Ἄλλ' ὁ κυριώτερος καὶ ὁ μᾶλλον τοπικὸν χαρακτῆρα κεκτημένος χορὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὃν ὀρχεῖται πρῶτον ἡ μήτηρ τοῦ γαμβροῦ καὶ κατόπιν ἡ νύμφη καὶ αἱ ἄλλαι γυναῖκες, ὧν οἱ ἀνδρες εὐρίσκονται παρόντες ἐν τῷ γάμῳ, χορεύομενος διὰ κοχλιαρίων ξυλίνων, ἅτινα ἐπιχαρίτως καὶ μετὰ μέλους κροτοῦσι, συμφώνως πρὸς τὸν ἦχον τῶν μουσικῶν ὀργάνων, τῶν σείστρων (δέφ), τῶν σακτουρίων, τῶν σὰζ κτλ.

Αἱ εἰς τὸν γάμον προσκεκλημέναι γυναῖκες ἐν ἀμφοτέραις ταῖς οἰκίαις διασκεδάζουσι ἐν χωριστῷ διαμερίσματι, ἔνθα προσφέρεται αὐταῖς ῥακὶ καὶ καπνός, ὧν τὴν χρῆσιν ἀριστα γινώσκουσι ἰδίᾳ αἱ γυναῖκες τοῦ Ἰονίου, παρ' αἷς θεωρεῖται ἀνεπίδεκτος πολιτισμοῦ ἢ μὴ ῥακοποτοῦσα καὶ καπνίζουσα γυνή. Πᾶσαι αἱ παρθένοι, εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν γυναικῶν εἰσερχόμεναι, ὀφείλουσι νὰ ἀσπασθῶσι τὴν δεξιὰν ἀπασῶν τῶν καθημένων, ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας, ὡς σεβασμιωτέρας, ἢ ὅμως μετὰ μεγάλης δυσκολίας εὐρίσκουσι, διότι, ὡς γνωστόν, οὐδεμία γυνή εἶναι πρεσβυτέρα, ἀλλ' εὐτυχῶς πάντοτε εὐρίσκεται εὐσπλαγχνος δέσποινα, ἥτις, ἐξ οἴκτου πρὸς τὰ ἀτυχῆ ὀμόφυλα, ὑποχωρεῖ καὶ ἐν μέσῳ γελώτων καὶ θυμηθίας περατοῦται ἡ βάσανος τῆς ἀναμενούσης κόρης καὶ τελείται τὸ ἀπαραίτητον ἔθιμον τοῦ χειροφιλήματος.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο τῶν ἑορτῶν αἱ τράπεζαι εἶναι διηλεκτῶς πλήρεις ἐδεσμάτων, ἀφ' ὧν ἐσθίουσιν οἱ βουλόμενοι καθ' οἷαν δὴ ποτε ὥραν. Καὶ ταῦτα μὲν γίνονται μέχρι τῆς πρῶτης τῆς Κυριακῆς. Ἄλλ' ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἀλεκτοροφωνίᾳ καὶ τῷ πρώτῳ ἀκούσματι τοῦ ἑωθινοῦ τῆς ἐκκλησίας κώδωνος καταπαύει πᾶς ὄθρυος, σθένεται πᾶς γέλως, καὶ σιγῇ βαθεῖα διαδέχεται αὐτούς. Πάντες ἐτοιμάζονται ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὸν ναόν. Ευρίζεται ὁ γαμβρὸς καὶ καλλωπίζεται ἡ νύμφη. Λήγει ἡ ἀκολουθία τῆς λειτουργίας καὶ εἰσέρχεται μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ ὁ γαμβρὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ μετ' ὀλίγον ὀδηγεῖται καὶ ἡ νύμφη. Ἀναγινώσκονται, χάριν πολυτελείας, ἐνίοτε καὶ τινες ἐκ τῶν εὐχῶν τουρκιστί, αἱ περιέχουσαι τὰς πρὸς τοὺς εἰς γάμου κοινωνίαν ἐρχομένους παραινέσεις τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκεῖθεν, ἐν μέσῳ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ὀδηγοῦνται οἱ νεόνυμφοι εἰς τὴν

οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ. Ἡ νύμφη, γονυπετοῦσα, ἀσπάζεται τὴν φλιάν τῆς οἰκίας, εἰς ἣν εἰσέρχεται, θραύει ἐπὶ τοῦ ἐπιστηλίου καρπὸν ροῖας, ὡς σύμβολον εὐτυχίας, καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀνδρὸς ρίπτουσι διὰ τοὺς παῖδας κερμάτια χάλκινα καὶ ἀργυρᾶ καὶ διὰ κριθῆς δὲ ἡ σίτου προσέτι ραίνουσι τὴν νύμφην, ὡς συμβόλου τῆς ἀφθονίας. Καὶ ἐπαναλαμβάνονται αὖθις αἱ ἑορταὶ κτλ. μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς, ὁπότε διασκορπίζονται πάντες οἱ κεκλημένοι καὶ φίλοι, τὴν τρικυμίαν διαδέχεται γαλήνη, μένουσι δὲ ὀλίγοι ἐκ τῶν στενωτέρων συγγενῶν τοῦ γαμβροῦ περὶ τοὺς νεόνυμφους, δι' οὓς ἡ ἀνατέλλουσα Δευτέρα ἀποτελεῖ νέαν ἀφετηρίαν ὅλως νέου βίου.

IOAKIM BALABANIS

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

* * * Ὁ κ. Φερράρης υἱὸς τῆς ἐσχάτως ἀποθανούσης ἐν Παρίσισι δουκίσσης Γαλλίερα, τῆς ἐπὶ ἀγαθοεργίαις ἐξόχου γυναικός, εἶνε ὁ μανιωδέστερος συλλεκτηὶς γραμματοσήμων, ἐπὶ τούτῳ καὶ μόνῳ διάσημος ἀνα τὸν κόσμον ὅλον. Ἴνα ἀποκτήσῃ ἐν καὶ μόνον σπάνιον γραμματόσημον ἠλλείπον ἐκ τῆς συλλογῆς του ὁ κ. Φερράρης οὐχὶ ἄπαξ ἠγόρασεν ὀλοκλήρους συλλογὰς ἀντὶ 15 καὶ 20 χιλιάδων φράγκων, πολλάκις δὲ ἔκαμε καὶ ταξείδια μακρυνὰ καὶ δαπανηρὰ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Οὕτω καταρτισθεῖσα ἡ συλλογὴ αὐτοῦ στοιχίζει πλέον τῶν 2 ἑκατομμυρίων φράγκων, ἔχει δὲ πραγματικὴν ἀξίαν τοῦλάχιστον 500 χιλιάδων φράγκων. Ἡ συλλογὴ αὕτη εἶνε ἡ πλουσιωτέρα τῶν ὑπαρχουσῶν, πληροὶ δὲ ὀλόκληρον διαμέρισμα τοῦ μεγάρου, ἐν ᾧ κατοικεῖ ὁ ἑκατομμυριούχος ἰδιοκτήτης, διατηρῶν χάριν αὐτῆς ἰδιαιτερον προσωπικὸν γραφεῖον. Ὁ κ. Φερράρης πρὸς τοῖς ἄλλοις εἶνε καὶ τὸσον ζηλότυπος, ὥστε δὲν ἐπιτρέπει εἰς οὐδένα τὴν θέαν τῶν γραμματοσήμων του.

* * * Ἡ πρεσβυτέρα γυνὴ τῆς Βιέννης ἔχει ἡλικίαν 113 ἐτῶν. Εἶνε πτωχοτάτη καὶ κατοικεῖ ἐν τινι προαστείῳ, συνοικεῖ δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς ἐχούσης ἡλικίαν 70 ἐτῶν ἐγεννήθη τὴν 24 νοεμβρίου 1775, συντηρεῖται δὲ νῦν ἐκ τῶν βοηθημάτων ἅτινα παρέχουσιν εἰς αὐτὴν κατ' ἔτος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων πολλοὶ φιλάνθρωποι.

* * * Ὅποσος ὄγκος! Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος αἱ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ἐκδιδόμεναι ἐφημερίδες κατηνάλωσαν χάρτην τυπογραφικὸν θέρους πλέον τῶν χιλίων ἑκατομμυρίων χιλιογράμμων!

* * * Ὅχι μόνον ἰατροί, ὄχι μόνον δικηγόροι, ἀλλὰ καὶ... πλοίαρχοι. Δύο γυναῖκες ἐξετασθεῖσαι ἐσχάτως ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ κατὰ τὰ νεομισμένα, ἔλαβον πτυχίον πλοιάρχου!

* * * Ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοῦ Βυρτζβούργου ὑπάρχει ἀπὸ 300 ἐτῶν δίκη ἐκκρεμῆς μεταξύ τῶν τεσσάρων κλάδων εὐγενοῦς οἰκογενείας περὶ τινος δάσους ἀξίας ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν. Ἡ δίκη ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῇ κατ' αὐτάς, ἀλλ' ἀνεβλήθη πάλιν ἐπὶ ἑν ἔτος.

* * * Ἡ μέχρι τοῦδε κατασκευασθεῖσα μεγαλητέρα κεφαλή τυροῦ εἶνε θεβαίως ἡ πρό τινός ἐκτεθεισα εἰς θέαν ἐν Λονδίῳ. Εἶχε βάρος 53 χιλιάδων λιτρῶν καὶ κατασκευασθῆ ἐκ τοῦ γάλακτος 4260 ἀγελάδων.

Εν Καλαβρία ἀπέθανεν ἐσχάτως ἄνθρωπός τις Μετζατέστα καλούμενος, ὅστις διὰ διαθήκης κατέλιπε τὴν περιουσίαν του ἐκ 3000 φράγκων καὶ 150 κυψελῶν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰταλίας. Ἄλλ' ἐπειδὴ μετὰ τῶν ἐγγράφων τοῦ ἀποθανόντος εὐρέθη καὶ ἄλλη προγενεστέρα διαθήκη δι' ἧς καθίστα γενικὸν κληρονόμον τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ῥωσσίας, ἐκρίθη ὅτι δὲν εἶχεν οὗτος σῶας τὰς φρένας καὶ ἡ κληρονομία ἐδόθη εἰς συγγενῆ τινά, τὸν νόμιμον κληρονόμον αὐτοῦ.

Εἰς ἐκ τῶν ἄγγλων φυλάκων τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος ἐν Ἀγία Ἐλένη ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Ἐδιμβούργῳ. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκεῖ καθεύξεως τοῦ γάλλου κατακτητοῦ ἦτο ὑπαξιωματικός, ἐτέθη δὲ βραδύτερον εἰς ἀποστρατείαν μὲ τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ. Ἐκαλεῖτο Ἰωαννάου Ἀλέξανδρος καὶ ἦγε τὸ 104 ἔτος.

Ἡ μακροτέρα εὐθεία σιδηροδρομικὴ γραμμὴ εἶνε ἐν νοτίῳ Ἀμερικῇ εἰς τὸ μετὰ τὸ Βουένος - Ἀύρες καὶ Ἄνδες διάστημα. Ἐκεῖ αἱ σιδηραὶ ῥάβδοι ἐκτείνονται εἰς μῆκος 335 χιλιομέτρων ἄνευ τῆς ἐλαχίστης καμπῆς. Ἄλλ' οὐδὲ γέφυρα ὑπάρχει καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα, οὐδ' ἀνωφέρειά τις ἢ κατωφέρειά ἢ γραμμὴ εἶνε ἀπολύτως εὐθεία.

Τὸ προσεχὲς συνέδριον τῶν Ἀνατολιστῶν θὰ συνέλθῃ κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος 2—13 Σεπτεμβρίου ἐν ταῖς δύο σκανδιναυκίαις πρωτεύουσαις Στοκχόλμῃ καὶ Χριστιανίᾳ. Τὸ συνέδριον συνέρχεται τὴν φορὰν ταύτην ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ βασιλέως Ὀσκάρ τῆς Σουηδίας.

Εὐρέθη ἐσχάτως ἐν Λιθουανίᾳ τῆς Πολωνίας γυνὴ νεαρᾶς ἡλικίας, ἧτις φέρει ἐπὶ τοῦ ἄλλως κανονικωτάτου μετώπου δύο μικρὰ κομφότατα κέρατα. Ἡ γυνὴ αὕτη ἀπὸ τριῶν ἐτῶν εἶνε ἐγγαμος, ἔχουσα δὲ μορφὴν εὐάρεστον καὶ ἀγγελικὴν ψυχὴν—μεθ' ὅλον τὸ διαβολικὸν τοῦτο διάδημα—λατρεύεται ὑπὸ τοῦ σύζυγος τῆς.

Ἐν διασήμῳ ἐργοστασίῳ τοῦ Ἀμβούργου παρηγγέλη ὑπὸ πλουσίου ἀμερικανοῦ κλειδοκύμβαλον τοῦ ὁποῖου ὅμοιον δὲν ὑπάρχει καθ' ὅλον τὸν κόσμον ὡς πρὸς τὴν πολυτέλειαν. Τὸ κλειστόν μέρος αὐτοῦ φιλοτεχνεῖται ἐκ πολυτίμου ξύλου καὶ ἐλεφαντόδοντος, κοσμεῖται δὲ ὑπὸ εἰκόνων δύο ἐκ τῶν μεγίστων συγχρόνων ζωγράφων τοῦ Ἄλμα Ταδέμα καὶ τοῦ Μεσσονιέ. Τὸ κλειδοκύμβαλον τοῦτο θὰ στοιχίσῃ ὄχι ὀλιγώτερον τῶν 180 χιλιάδων φράγκων!

Εἰς Ῥωσσίᾳ κυρίαν ὀνομαζομένην Σοφίαν Κομαλεύσκη, ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐν ἐκ τῶν πρώτων βραβείων τῶν μαθηματικῶν (prix Bordin).

Λειτουργεῖ ἀπὸ τινος ἐν Λονδίῳ λεωφορεῖον κινούμενον διὰ τοῦ ἤλεκτρισμοῦ. Εἶνε δὲ τοῦτο τὸ μόνον καθ' ὅλον τὸν κόσμον ἤλεκτροκίνητον ὄχημα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ στρέφεται πρὸς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ νὰ κινήται ἐπὶ τῆς κοινῆς ὁδοῦ ταχύτερον ἢ τὰ συρόμενα ὑπὸ ἴππων.

Ὁ ἵππος Ὁρμόνθ νικήσας ἐν ταῖς ἰπποδρομίαις τοῦ Σαίντ—Λέγγερ ἐπωλήθη τῆς ἐπισούσας ἐν Λονδίῳ εἰς τὴν μυθώδη τιμὴν 462,000 φράγκων.

Παραδοξοτάτην ἐντολὴν ἀφῆκεν ὁ πρότινος ἐν Μιλάνῳ ἀποθανὼν ἑκατομμυριοῦχος Tagliabai: νὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν τὰς νεκρικὰς τιμὰς πενήτηντα ὀδοκαθαριστὰς φέροντες τὸ ἐνδύμα τῆς ἐργασίας, οἵτινες καὶ νὰ λάβωσιν ἀμοιβὴν 50 χιλιάδων φράγκων. Ὁ ἰταλὸς ἑκατομμυριοῦχος ὑπῆρξε κατὰ τὴν νεότητά του ὁδοκαθαριστής, τοῦτο δ' ἐξίγει τὴν πρὸς τοὺς ἀρχαίους συναδέλφους ἰδιαιτέραν καὶ ὑστάτην αὐτοῦ στοργήν.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἐπιέγον φάρμακον.

- Λοιπόν, γιατρέ;
- Νά, ἢ σου γράψω ἓνα γιατρικὸ καὶ στείλῃς τὸν ὑπρέτην σου εἰς τὸ φαρμακεῖον νὰ τὸ πάρῃ.
- Καλὰ...
- Νὰ πάῃ ὁμῶς γρήγορα γιατί ἂν ἀργήσῃ χαμένος ὁ κόπος.
- Χαμένος!
- Ναι! ὡς ποῦ νὰ ἔρθῃ τὸ γιατρικόν... Ἢ ἦσαι ἐντελῶς καλά.

Τὸ μόνον μέσον.

- Μεταξὺ γηραιῶν φίλων:
- Γερνοῦμε, φίλε μου, γερνοῦμε ἓμέρα μὲ τὴν ἡμέρα.
- Τί νὰ γείνη πρέπει νὰ τὸ πάρωμεν ἀπόφασι, ἀφοῦ εἶνε τὸ μόνον μέσον γιὰ νὰ ζήσῃ κανεὶς πολλὰ χρόνια.

Μεταξὺ ἰατρῶν.

- Φαίνεσαι κρωμμένος, συναδέλφε!
- Μή με λές συναδέλφον σήμερα! βήχῳ ἄν πελάτης σου.

Παιδικὰ δάκρυα.

- Ἡ μικρὰ Τούλα διηγεῖται τὸ πρῶτ' εἰς τὸν μικρότερον ἀδελφόν της Πίπην τί ὄνειρον εἶδε τὴν νύκτα:
- Εἶδα πῶς ἤμουν ἔς τὸ ζαχαροπλαστεῖο κ' ἔτρωγα γλυκά, κουφέτα.
- Τσ' ἐγὼ τί ἔτρωγα;
- Ἐσὺ δὲν ἦσουν μαζί!..
- Καὶ ὁ Πίπης ἀρχίζει τὰ κλάμματα!

Ἡ κυρία Ἀγαθοπούλου.

- Ὁραϊότατον εἶνε αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον νόμισμα ποῦ ἔχετε καρφίτσαν, κυρία Ἀγαθοπούλου. Τί εὐμορφή κεφαλή! Εἶνε Ἀπόλλωνος;
- Καὶ ἡ κυρία Ἀγαθοπούλου προσβληθεῖσα:
- Ὅχι κύριε, εἶνε ἀπὸ—μάλαμμα.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

Συνηθέστατα εἶναι τὰ παράπονα τῶν γονέων, ὅτι δὲν προφθάνουσι ν' ἀγοράζωσιν ὑποδήματα τῶν τέκνων των. Ἐπειδὴ πρὸς ἐλάττωσιν τῆς υπερβολικῆς δαπάνης δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε ἀνιηρίαν νὰ καταδικασθῶσιν οἱ ἀεικίνητοι μικροί, οὔτε νὰ ἀφίνωνται γυμνόποδες, τὸ μόνον πρὸς τοῦτο πρακτικὸν μέσον εἶναι νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ὅσον ἔνεστι μεγαλειτέρα διάρκεια τῶν ὑποδημάτων. Τοῦτο δ' ἐπιτυγχάνεται ἂν ἀλειφθῶσι τὰ πέλματα τῶν καινούργιων ὑποδημάτων διὰ βρασμένου λινελαίου μέχρις ὅτου ἐμποτισθῇ ἱκανῶς τὸ δέρμα, τὸ δὲ ἄνω δέρμα χρισθῇ διὰ ζεστοῦ ρητινελαίου, ὅπερ καὶ τοὺς πόρους πληροῖ καὶ τὰ δέρματα καθιστᾷ ἐλαστικὰ καὶ ἀδιάβροχα. Οὕτω τουλάχιστον οἱ γονεῖς θὰ ἔχωσι τὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ ὑποδήματα ἐξεπλήρωσαν τὸ χρέος των ὅσον τοῖς ἦτο δυνατόν.